

Sygn. akt: II AKa 315/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Śpiechowicz
Sędziowie	SSA Aleksander Sikora (spr.) SSO del. Zbigniew Radwan
Protokolant	Magdalena Baryła

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Andrzeja Jużkowa**

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2012 roku sprawy

1. **J. T.s.** Z.i H.

ur. (...) w C.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 12 k.k.;

2. **M. W.** s. A. i G.

ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.;

3. **M. K.** c. J. i H.

ur. (...) w C.

oskarżonej z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 12 k.k.;

4. **E. B.** c. K. i B.

ur. (...) w R.

oskarżonej z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.;

na skutek apelacji prokuratora i obrońców oskarżonych J. T. i M. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 20 lutego 2012 roku, sygn. akt. II K 98/10

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje

Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II AKa 315/12

UZASADNIENIE

I. J. T. oskarżony został o to, że w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C., będąc właścicielem (...) (...)z/s przy ul. (...)w C., działając wspólnie i w porozumieniu z M. W., M. K., E. B. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu uzyskania nienależnego zwrotu kosztów z tytułu przeprowadzonych badań tomografii komputerowej wprowadził w błąd Narodowy Fundusz Zdrowia Oddział Wojewódzki w K. w ten sposób, iż wykazał i sprawozdał przeprowadzenie w miesiącu wrześniu 2005 roku 1327 badań, których wykonanie nastąpiło niezgodnie z czasem i miejscem wskazanym w umowie nr. (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...)z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział Wojewódzki w K., doprowadzając w ten sposób Narodowy Fundusz Zdrowia w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 224 712,00 zł i tak:

- w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C. wykazał i sprawozdał przeprowadzenie 254 badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wskazane badania zostały wykonane przed dniem 1 września 2005 roku, to jest przed zawarciem i obowiązywaniem umowy nr (...) // (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...)z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział Wojewódzki w K., czym doprowadził NFZ w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 41 850,00 złotych, stanowiącej kwotę nienależnej refundacji;
- w okresie od 2 września 2005 roku do 30 września 2005 roku w C. wykazał i sprawozdał przeprowadzenie 1073 badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wymienione badania zostały wykonane w miejscu niezgodnym z umową nr (...) // (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...)z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział Wojewódzki w K., mianowicie na terenie Pracowni (...) przy ul. (...), która w tym czasie nie była objęta tą umową jako miejsce realizacji świadczeń medycznych, czym doprowadził NFZ w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 182 862,00 złotych, stanowiącej kwotę nienależnej refundacji, posługując się jednocześnie w tym celu potwierdzającymi nieprawdę dokumentami wystawionymi przez M. K. tj fakturą VAT Nr (...) z dnia 30.09.2005r wystawiona przez (...) dla NFZ w W. oraz sprawozdaniem finansowym – z dnia 30.09.2005r z wykonania umowy Nr (...)

tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk.

II. M. W. oskarżony został o to, że w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C., jako Kierownik Zakładu (...) (...) J. T. z/s przy ul. (...)w C., będąc z tytułu pełnionej funkcji odpowiedzialny za prawidłowe dokumentowanie świadczeń zdrowotnych, działając wspólnie i w porozumieniu z J. T., M. K., E. B., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, tj w celu uzyskania nienależnego zwrotu kosztów z tytułu przeprowadzonych badań tomografii komputerowej, wprowadził w błąd Narodowy Fundusz Zdrowia Oddział Wojewódzki w K. w ten sposób, iż umożliwił wprowadzanie i rejestrowanie w systemie (...) kuponów potwierdzające wykonanie świadczeń zdrowotnych przez świadczeniobiorcę, wiedząc, iż wykonywane świadczenia zdrowotne, które osobiście realizował odbywały się niezgodnie z umową, tj. z czasem i miejscem wskazanym w umowie nr. (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...)z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział

Wojewódzki w K., a które to świadczenia J. T.wykazał i sprawozdał ich przeprowadzenie w miesiącu wrześniu 2005 roku tj. 1327 badań, doprowadzając w ten sposób Narodowy Fundusz Zdrowia w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 224 712,00 zł i tak:

- w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C.J. T.wykazał i sprawozdał przeprowadzenie 254 badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wskazane badania zostały wykonane przed dniem 1 września 2005 roku, to jest przed zawarciem i obowiązywaniem umowy nr (...)//(...)o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T.(...)(...)z/s w C.przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...)Oddział Wojewódzki w K., czym doprowadziła NFZ w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 41 850,00 złotych, stanowiącej kwotę nienależnej refundacji;
- w okresie od 2 września 2005 roku do 30 września 2005 roku w C.J. T.wykazał i sprawozdał przeprowadzenie 1073 badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wymienione badania zostały wykonane w miejscu niezgodnym z umową nr (...)//(...)o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T.(...)(...)z/s w C.przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...)Oddział Wojewódzki w K., mianowicie na terenie (...)przy ul. (...), która w tym czasie nie była objęta tą umową jako miejsce realizacji świadczeń medycznych, czym doprowadził NFZ w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 182 862,00 złotych, stanowiącej kwotę nienależnej refundacji,

tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk przy zastosowaniu art. 12 kk.

III. M. K. została oskarżona o to, że w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C., jako pracownik zatrudniony w (...)z/s przy ul. (...)w C., działając wspólnie i w porozumieniu z J. T.E.M. W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu uzyskania nienależnego zwrotu kosztów z tytułu przeprowadzonych badań tomografii komputerowej wprowadziła w błąd Narodowy Fundusz Zdrowia Oddział Wojewódzki w K.w ten sposób , iż wprowadzała i rejestrowała w systemie (...)kupony potwierdzające wykonanie świadczeń zdrowotnych przez świadczeniobiorcę (...)C.ul. (...), kod świadczeniobiorcy (...), używając do tego celu karty o nr (...), które J. T.wykazał i sprawozdał ich przeprowadzenie w miesiącu wrześniu 2005 roku tj 1327 badań, których wykonanie nastąpiło niezgodnie z czasem i miejscem wskazanym w umowie nr (...)o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T.(...)(...)z/s w C.przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...)Oddział Wojewódzki w K., doprowadzając w ten sposób Narodowy Fundusz Zdrowia w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 224 712,00 zł i tak:

- w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C.J. T.wykazał i sprawozdał przeprowadzenie 254 badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wskazane badania zostały wykonane przed dniem 1 września 2005 roku, to jest przed zawarciem i obowiązywaniem umowy nr (...)//(...)o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T.Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej (...)z/s w C.przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...)Oddział Wojewódzki w K., czym doprowadziła NFZ w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 41 850,00 złotych, stanowiącej kwotę nienależnej refundacji;
- w okresie od 2 września 2005 roku do 30 września 2005 roku w C.J. T.wykazał i sprawozdał przeprowadzenie (...)badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wymienione badania zostały wykonane w miejscu niezgodnym z umową nr (...)//(...)o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T.(...)(...)z/s w C.przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...)Oddział Wojewódzki w K., a mianowicie na terenie (...)przy ul. (...), która w tym czasie nie była objęta tą umową jako miejsce realizacji świadczeń medycznych, czym doprowadziła NFZ w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 182 862,00 złotych, stanowiącej

kwotę nienależnej refundacji oraz będąc osobą upoważnioną do wystawienia dokumentów w ramach zatrudnienia w (...) (...) J. T. wystawiła fakturę VAT Nr (...) w dniu 30.09.2005r dla NFZ w W. oraz sprawozdanie finansowe – z dnia 30.09.2005r z wykonania umowy Nr (...) przez reprezentowaną przez siebie firmę, czym potwierdziła nieprawdę do ilości podań podlegających refundacji z NFZ, a działanie to było podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla J. T. za miesiąc październik 2005r (otwarte i zamknięte)

tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk.

IV. E. B. została oskarżona o to, że w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C., jako pracownik zatrudniony w (...) (...) z/s przy ul. (...) w C., działając wspólnie i w porozumieniu z J. T.M., M. W. krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu uzyskania nienależnego zwrotu kosztów z tytułu przeprowadzonych badań tomografii komputerowej wprowadziła w błąd Narodowy Fundusz Zdrowia Oddział Wojewódzki w K. w ten sposób, iż wprowadzała i rejestrowała w systemie (...) kupony potwierdzające wykonanie świadczeń zdrowotnych przez świadczeniobiorcę (...) ul. (...), kod świadczeniobiorcy (...), używając do tego celu karty o nr (...), które J. T. wykazał i sprawozdał przeprowadzenie w miesiącu wrześniu 2005 roku tj. (...) badań, których wykonanie nastąpiło niezgodnie z czasem i miejscem wskazanym w umowie nr (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...) z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział Wojewódzki w K., doprowadzając w ten sposób Narodowy Fundusz Zdrowia w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 224 712,00 zł i tak:

- w okresie od 1 września 2005 roku do 4 października 2005 roku w C. J. T. wykazał i sprawozdał przeprowadzenie 254 badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wskazane badania zostały wykonane przed dniem 1 września 2005 roku, to jest przed zawarciem i obowiązywaniem umowy nr (...) // (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...) z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział Wojewódzki w K., czym doprowadziła NFZ w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 41 850,00 złotych, stanowiącej kwotę nienależnej refundacji;
- w okresie od 2 września 2005 roku do 30 września 2005 roku w C. J. T. wykazał i sprawozdał przeprowadzenie 1073 badań tomografii komputerowej mając świadomość, iż w rzeczywistości wymienione badania zostały wykonane w miejscu niezgodnym z umową nr (...) // (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...) z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział Wojewódzki w K., a mianowicie na terenie Pracowni Tomografii Komputerowej przy ul. (...), która w tym czasie nie była objęta tą umową jako miejsce realizacji świadczeń medycznych, czym doprowadziła NFZ w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy w kwocie łącznej 182 862,00 zł złotych, stanowiącej kwotę nienależnej refundacji,

tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk przy zastosowaniu art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 20 lutego 2012 roku Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie o sygnaturze II K 98/10 uznał oskarżonego **J. T.** za winnego tego, że w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I (opisanego wyżej) w dniu 5 października 2005r w K., będąc właścicielem (...) (...) z siedzibą przy ul. (...) w C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użył dokumentu poświadczającego nieprawdę tj. faktury VAT nr (...) z dnia 30.09.2005r wystawionej przez (...) dla NFZ w W., zawierającej kwotę należności za wykonane badania diagnostyczne TK za miesiąc wrzesień 2005r wykonane na podstawie umowy Nr (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T. (...) (...) z/s w C. przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...) Oddział Wojewódzki w K., w której to fakturze niezgodnie z rzeczywistością ujęto należność za przeprowadzenie 254 badań tomografii komputerowej w miesiącu wrześniu 2005r choć w istocie wykonano je w miesiącu sierpniu 2005r to jest przed zawarciem i obowiązywaniem umowy nr (...) // (...), oraz za przeprowadzenie 1073 badań tomografii

komputerowej, które wykonano we wrześniu 2005r na terenie (...)przy ul. (...), choć zgodnie z umową mogły być wykonywane wyłącznie w (...)przy ul. (...)w C., czym wyczerpał znamiona ustawowe występku z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i za to na podstawie art. 273 kk i art. 33 § 1 i § 3 kk Sąd wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych w wysokości po 1000 złotych.

Tym samym wyrokiem Sąd uznał oskarżonego **M. W.** w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie II (opisanego wyżej) za winnego tego, że w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 1 września 2005r do 30 września 2005r w C.jako Kierownik (...)(...)J. T.z/s przy ul. (...)w C., będąc z tytułu pełnionej funkcji odpowiedzialny za prawidłowe dokumentowanie świadczeń zdrowotnych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez J. T., ułatwił popełnienie czynu zabronionego w ten sposób, że umożliwił wprowadzanie i rejestrowanie w systemie (...)danych potwierdzających wykonanie świadczeń zdrowotnych przez świadczeniodawcę, wiedząc, iż wykonywane świadczenia zdrowotne odbywały się niezgodnie z umową, tj. z czasem i miejscem wskazanym w umowie nr. (...)o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, zawartej pomiędzy J. T.(...)(...)z/s w C.przy ul. (...), a Narodowym Funduszem Zdrowia – (...)Oddział Wojewódzki w K., a mianowicie wiedząc, że 254 badania tomografii komputerowej zostały wykonane w miesiącu sierpniu 2005r to jest przed zawarciem i obowiązywaniem umowy nr (...)//(...), a 1073 badania tomografii komputerowej zostały wykonane we wrześniu 2005r w (...)przy ulicy (...)w C., a nie w (...)przy ul. (...)w C., przez co udzielił pomocy do wystawienia dokumentu poświadczającego nieprawdę tj. faktury VAT nr (...)z dnia 30.09.2005r wystawionej przez (...)dla NFZ w W., czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art.18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk, przy zastosowaniu art. 19 § 2 kk i art. 60 § 6 pkt 4 kk oraz art. 33 § 1 i § 3 kk skazano go na karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych w wysokości po 500 złotych.

Wyrokiem tym również niewinniono oskarżone: M. K. od popełnienia przestępstwa zarzuconego jej w punkcie III (opisanego wyżej), zaś E. B. od popełnienia przestępstwa zarzuconego jej w punkcie IV (opisanego wyżej) i na mocy art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu w tym zakresie obciążono Skarb Państwa.

Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych M. K. i E. B. kwoty po 1920 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Na podstawie art. 627 kpk oraz 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonych J. T.i M. W.na rzecz Skarbu Państwa opłaty w wysokości od oskarżonego J. T.2000 zł, a od oskarżonego M. W.1000 zł oraz wydatki postępowania w częściach równych.

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych J. T., M. W., M. K., E. B.i sformułował następujące zarzuty odwoławcze:

I. obraży przepisów prawa materialnego, a to art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 kk polegającą na błędnym zastosowaniu w/w przepisów w kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu zabronionego, podczas gdy zgodnie z poczynionymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k., albowiem uznając, iż oskarżony J. T.użył poświadczającego nieprawdę dokumentu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zastosowanie w kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu zabronionego winien mieć zastosowanie art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k.;

II. obraży przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia , a to art. 4 kpk i art. 7 kpk polegającą na uwzględnieniu przez Sąd jedynie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonych i pominięciu dowodów i okoliczności przeciwnych, co narusza zasadę swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego uniewinnienia oskarżonych M. K.i E. B.od popełnienia zarzucanych im czynów, i skazaniu J. T.i M. W.wyłącznie za część zarzucanych im w akcie oskarżenia zachowań;

III. obraży przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 167 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. polegającą na nie wyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy, zwłaszcza zaś na zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego w celu ustalenia, czy oskarżone M. K.i E. B.wpisywały do księgi

główniej poradni przy ul. (...)i (...)w C.badania TK wykonywane przez powstaniem (...)J. T.i w ramach tego (...)u, zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka M. P.ówczesnego prezesa NFZ Oddział w K., nie wyjaśnieniu znaczenia sprawozdań finansowych otwartych i zamkniętych, co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku przedwcześnie, bez należytego wyjaśnienia okoliczności zdarzenia;

IV. błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że Narodowy Fundusz Zdrowia nie został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem co znalazło wyraz w przyjętej kwalifikacji prawnej w stosunku do oskarżonych J. T.i M. W., poprzez przyjęcie, iż NFZ rozporządził mieniem, ale rozporządzenie to nie było niekorzystne, bowiem NFZ zapłacił za badania TK, które wykonano w rzeczywistości i za badania wykonane w stosunku do ubezpieczonych - świadczeniobiorców, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonych w sprawie dowodów i ustalonych na ich podstawie faktów prowadzi do wniosku, że zachowanie oskarżonych J. T.i M. W.doprowadziło Narodowy Fundusz Zdrowia Oddział Wojewódzki w K.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 224 712,00 zł stanowiącej mienie znacznej wartości, a polegało na wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonego co do czasu i miejsca przeprowadzenia świadczeń opieki zdrowotnej- ambulatoryjna opieka specjalistyczna, co było związane z przedłożeniem do zapłaty potwierdzającej nieprawdę faktury VAT nr (...)z dnia 30.09.2005r a kolejnym elementem wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego było sporządzenie nieprawdziwego sprawozdania finansowego z przeprowadzonych badań;

V. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, a polegający na wyrażeniu błędnego poglądu iż zebrane w sprawie dowody i ustalone na ich podstawie okoliczności nie dają podstaw do przypisania oskarżonym M. K., E. B. dokonania przestępstwa oszustwa na szkodę Narodowego Funduszu Zdrowia, podczas gdy w rzeczywistości prawidłowa ocena zebranych w sprawie dowodów musi prowadzić do wniosku, iż oskarżone wyczerpały wspólnie i w porozumieniu ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego treścią art. 286 § 1 kk w zw. z art 294 § 1 kk, bądź też innych przestępstw w ramach zarzucanych im w akcie oskarżenia zachowań;

VI. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, a polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, iż zebrane w sprawie dowody i ustalone na ich podstawie okoliczności nie dają podstaw do twierdzenia, że zarzucane oskarżonym J. T.i M. W.działania w ramach przypisanych w wyroku z dnia 20 lutego 2012r zachowań zostały potraktowane jako dwa odrębne typy czynów zabronionych, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego winna prowadzić do wniosku że działania podejmowane przez w/w oskarżonych były podjęte wspólnie i w porozumieniu w ramach ustalonego zakresu obowiązków i winny spowodować skazanie za jeden czyn zabroniony z art. 271 § 1 i 3 kk;

VII. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, a polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, iż zebrane w sprawie dowody i ustalone na ich podstawie okoliczności dają podstawy do uznania M. W. za winnego udzielenia pomocy do wystawienia dokumentu poświadczającego nieprawdę tj. faktury VAT nr (...) z dnia 30.09.2005r wystawionej przez (...) dla NFZ w W., wyczerpującego ustawowe znamiona występku z art.18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk. podczas gdy z poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń wynika, że zachowanie oskarżonego M. W. należało zakwalifikować z art.18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk;

VIII. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, a polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, iż w stosunku do oskarżonego M. W. zastosowanie mogła mieć instytucja nadzwyczajnego złagodzenia kary, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonych w sprawie dowodów i ustalonych na ich podstawie faktów prowadzi do wniosku, że w stosunku do oskarżonego M. W. nie zachodzą przesłanki do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary;

IX. rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu wyrażającej się w orzeczeniu wobec oskarżonego J. T.kary grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, gdy wysoki stopień winy oraz społecznej szkodliwości zarzucanego mu przestępstwa wyrażający się w działaniu z premedytacją w celu osiągnięcia za wszelką cenę korzyści majątkowej, bez dobrowolnego naprawienia wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody, sprawiają iż orzeczone przez Sąd I instancji

kara nie spełnia wymogów zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa;

X. rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu wyrażającą się w orzeczeniu wobec oskarżonego M. W. kary grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, gdy wysoki stopień winy oraz społecznej szkodliwości zarzucanego mu przestępstwa wyrażający się w działaniu z premedytacją w celu osiągnięcia za wszelką cenę korzyści majątkowej, bez dobrowolnego naprawienia wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody, sprawiają iż orzeczona przez Sąd I instancji kara nie spełnia wymogów zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa;

XI. niesłusznego niezastosowania środka karnego w postaci zakazu wykonywania działalności związanej z pozyskiwaniem środków publicznych w zakresie świadczeń zdrowotnych przez oskarżonych J. T. i M. W., w sytuacji gdy działania tych oskarżonych podjęte z premedytacją wskazują, iż środek teki winien być wobec tych osób zastosowany.

Obrońca oskarżonego M. W. zaskarżył wyrok w całości odnośnie tego oskarżonego, zarzucając orzeczeniu obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia: art. 7, 424§ 1 pkt 1 kpk oraz art. 410 kpk, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażającej się w sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, jednoznacznie ukierunkowanej na poniesienie przez M. W., analizie materiału dowodowego i wywiedzenie na tej podstawie, że oskarżony jako kierownik (...) J. T. w C., będąc odpowiedzialny za prowadzenie dokumentacji medycznej, umożliwił wprowadzenie i rejestrowanie w systemie (...) danych potwierdzających wykonanie świadczeń zdrowotnych przez świadczeniodawcę w postaci badań TK wiedząc, że badania te zostały wykonane niezgodnie z umową, aby w ten sposób ułatwić J. T. wystawienie dokumentu poświadczającego nieprawdę w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 30.09.2009 dla NFZ w W., podczas gdy żaden z przeprowadzonych w sprawie dowodów, nie daje podstaw do przyjęcia, że oskarżony miał świadomość, iż wprowadzone do systemu (...) badania służą do popełnienia przestępstwa wystawienia dokumentu w postaci faktury VAT potwierdzającej nieprawdę, a także brak wyjaśnienia związku oskarżonego M. W. z okolicznością wystawienia w/w faktury; nadto art. 399§ 1 kpk i art. 14§ 1 kpk poprzez wyjście poza granice oskarżenia w sytuacji, gdy oskarżonemu temu zarzucono popełnienie wspólnie i w porozumieniu z innymi oskarżonymi przestępstwa oszustwa na szkodę NFZ, a przypisano występki polegający na udzieleniu pomocy J. T. w wystawieniu dokumentu poświadczającego nieprawdę w postaci w/w faktury, co nie mieści się w ramach tzw. tożsamości czynu i naruszenie przez to zasady skargowości procesu karnego. Konsekwencją owych naruszeń jest zarzucony dalej błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, iż oskarżony M. W. dopuścił się czynu takiego jak to opisano w części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, w sytuacji gdy materiał dowody zebrany w niniejszej sprawie nie dawał podstaw do przyjęcia takiego stanowiska. W oparciu o tak sformułowane zarzuty odwoławcze obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego J. T. adwokat M. S. (1) zaskarżył wyrok w całości odnośnie tego oskarżonego i zarzucił orzeczeniu:

1. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to:

- art. 5 kpk poprzez naruszenie zasady domniemania niewinności i zasady in dubio pro reo (rozwijając ów zarzut w uzasadnieniu w ten sposób, że niedające się usunąć wątpliwości dotyczyły wyjaśnienia kwestii czy w okresie objętym zarzutem na terenie C., powiatu lub w najbliższej okolicy znajdowały się pracownie, które były w stanie w medycznie uzasadnionym terminie zapewnić obsługę medyczną pacjentów likwidowanego (...));

- art. 7 kpk przez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów poprzez ich ocenę sprzecznie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, między innymi przez wadliwe przyjęcie, że biegły nie zakwalifikował badań prowadzonych przez pracownię TK oskarżonego, jako badań ratujących życie;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że badania przeprowadzone w pracowni oskarżonego nie miały charakteru badań pilnych, ratujących życie i zdrowie.

Opierając się na przedstawionych zarzutach obrońca ten wniósł w pierwszej kolejności o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Drugi z obrońców oskarżonego J. T.adw. E. O.zaskarżyła wyrok w całości w zakresie dotyczącym tego oskarżonego zarzucając mu obrazę prawa karnego materialnego, a to dyspozycje art. 271 § 1 kk poprzez błędne uznanie, iż wskazanie w treści faktury VAT nr (...)z dnia 30.09.2005 r., iż należność dotyczy wykonanych badań diagnostycznych TK za wrzesień 2005 wykonanych na podstawie umowy łączącej (...)i NFZ, było okolicznością mającą znaczenie prawne i stanowiło poświadczenie nieprawdy, albowiem 254 badania zostały przeprowadzone przed zawarciem kwestionowanej umowy, a 1073 badania zostały przeprowadzone w pracowni TK, która nie została uwzględniona w treści umowy, podczas gdy w rzeczywistości kwota należności została wyliczona prawidłowo, każde z kwestionowanych badań zostało przeprowadzone i zgodnie z obowiązującymi regulacjami NFZ miał obowiązek wypłacić całą kwotę objętą kwestionowaną fakturą VAT, natomiast z uwagi na umieszczenie należności za kwestionowane badania w fakturze wystawionej za wrzesień 2005 można mówić co najwyżej o nierzetelnej fakturze VAT, albowiem nie odzwierciedlała ona dat i miejsca faktycznie wykonanych usług, nie mniej jednak nie stanowiła faktury fikcyjnej i jako rodzająca zobowiązanie podatkowe winna być analizowana co najwyżej przez pryzmat dyspozycji art. 62 § 2 kks. Obrońca ten zarzucił również zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to naruszenie dyspozycji art. 399 § 1 kpk poprzez brak pouczenia o możliwości zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonemu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk w porównaniu z opisem czynu przypisanego oskarżonemu, tj. z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 1 kk, gdzie w wyroku skazującym Sąd I instancji dokonał istotnej modyfikacji opisu czynu, co skutkowało naruszeniem prawa do obrony oskarżonego, który nie miał możliwości należytego ustosunkowania się do treści zmienionego zarzutu.

W konsekwencji obrońca ten wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i odmienne orzeczenie, co do istoty sprawy, poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie zaś o zwrot sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przeprowadzona w toku kontroli odwoławczej, wywołanej złożonymi, a opisanymi wyżej apelacjami, ocena prawidłowości zaskarżonego orzeczenia i zasadności podniesionych zarzutów, doprowadziła Sąd Apelacyjny do ustalenia, iż część zarzutów podniesionych przez Prokuratora jest uzasadniona, co implikowało orzeczenie o charakterze kasatoryjnym, a jednocześnie, co do pozostałych zarzutów uniemożliwiło ocenę ich merytorycznej trafności.

Na wstępie należy wskazać, iż Sąd Apelacyjny w pełni aprobuje dokonaną przez Sąd I instancji i przedstawioną wyczerpująco w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia ocenę dowodu w postaci opinii biegłego M. S. (2) oraz wnioski, jakie zostały z niej wywiedzione. Nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego ustalenie na podstawie tego dowodu, iż badania przeprowadzone przez oskarżonych w okresie objętym zarzutem nie były badaniami o charakterze nagłym, a więc takimi, których niewykonanie powodowałoby zagrożenie dla życia lub zdrowia pacjentów. Co do części z tych badań można mówić co najwyżej o tym, że były to badania pilne, a więc takie, które należy wykonać przez innymi badaniami, nie noszącymi takiej cechy. Taka konstatacja w pełni opiera się na pisemnej i ustnej opinii biegłego, a zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego J. T.zmierzające do podważenia tychże ustaleń Sądu I instancji są całkowicie polemiczne i nie znajdują oparcia w treści samego dowodu. Sugerowany przez skarżącego sposób rozumienia pojęcia nagłego badania i możliwości zakwalifikowania praktycznie każdego zlecenia, jako mającego charakter nagły, niweczyłoby praktycznie istnienie tejże kategorii pilności badania, oznaczałby bowiem, że każde tego typu badanie mogłoby być uznane za konieczne do wykonania w trybie nagłym, a więc istniejącym dla sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia pacjenta. Nadto i z logicznego punktu widzenia, a i zasad doświadczenia życiowego

trudno podzielić pogląd, iż wszystkie badania przeprowadzone przez placówkę prowadzoną przez oskarżonych w okresie objętym zarzutem dotyczyły przypadków nagłych, a więc i osób, u których bez dokonania takiego badania istniałoby zagrożenie dla ich życia lub zdrowia. Trafne jest również i to ustalenie Sądu I instancji, iż rozstrzygnięcie zapadłe w wyniku zakończenia sporu cywilnego pomiędzy NFZ, a (...)nie może mieć wpływu na ocenę omawianej kwestii w toku niniejszego postępowania. Poza wskazanymi przez Sąd Okręgowy elementami w postaci autonomii orzeczniczej sądu karnego i braku prejudycjalności orzeczenia cywilnego o takim charakterze w procesie karnym wskazać należy, iż spór cywilny, o którym mowa, dotyczył należności za inny okres, niż objęty jest zarzutem w niniejszej sprawie, chodziło bowiem o należności za rok 2006. Zgodzić należy się również z tym argumentem, jaki przedstawił Sąd I instancji, że postępowanie cywilne obejmowało inny materiał dowodowy, a w szczególności pozbawione było opinii tego typu jak opinia biegłego M. S. (2)w niniejszej sprawie. Reasumując, mimo orzeczenia w tymże postępowaniu cywilnym przez Sąd Najwyższy, korzystnie dla oskarżonych, nie mogło to mieć bezpośredniego znaczenia dla oceny w niniejszej sprawie zasadności postawionych im zarzutów.

Sąd Apelacyjny częściowo podzielił ocenę zawartą przez Prokuratora w jego apelacji, a wyrażającą się w zarzutach dotyczących błędu w ustaleniach faktycznych w postaci nie przypisania oskarżonym J. T.i M. W.popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk i inne, a co do oskarżonych M. K.i E. B.poprzez uniewinnienie ich od popełnienia zarzucanych im czynów.

Podstawowym założeniem, jakie przyjął Sąd I instancji i co wyraził w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku było to, iż w sprawie doszło co prawda do wprowadzenia przez oskarżonych J. T.i M. W.w błąd NFZ, a następnie do rozporządzenia przez NFZ mieniem, jednakże zabrakło znamienia niekorzystności tego rozporządzenia. Braku teje cechy rozporządzenia mieniem, niezbędnej dla istnienia przestępstwa oszustwa upatrywał Sąd I instancji w fakcie, iż wszystkie kwestionowane badania przeprowadzone zostały na rzecz osób ubezpieczonych i dysponujących skierowaniami uprawnionych lekarzy. To doprowadziło Sąd I instancji do stwierdzenia, że skoro NFZ i tak byłby zobowiązany za badania te zapłacić, to trudno dopatrzeć się w zapłacie za badania dokonane przez oskarżonych niekorzystności koniecznej dla istnienia przestępstwa oszustwa. Nie przesądzając w chwili obecnej o trafności, bądź nietrafności tego poglądu stwierdzić należy, iż przyjmując takie założenie Sąd I instancji zdaje się tracić z pola widzenia treść samej umowy łączącej NFZ z (...)J. T.. Umowa ta oraz aneksy do niej regulują prawa i obowiązki stron, w tym również w zakresie czasu trwania umowy oraz warunków dotyczących miejsca wykonywania badań. Zwrócić należy uwagę, że pokrzywdzony w pismach procesowych oraz przedstawiciele NFZ przesłuchani w niniejszej sprawie w fakcie wykonania wykazanych później badań przed momentem początkowym obowiązywania umowy, a również następnie w miejscu nie wykazanym w umowie jako miejsce wykonania zobowiązania, upatrywali przyczyny, dla której za tak wykonane czynności NFZ nie byłby zobowiązany zapłacić. Stawia to pod znakiem zapytania zasadność toku rozumowania Sądu I instancji przedstawionego wyżej. Nie jest zadaniem Sądu Odwoławczego rozstrzygnięcie tej kwestii na tym etapie postępowania, ale zwraca uwagę to, iż Sąd I instancji dość arbitralnie przyjął jako swoje pierwsze z przedstawionych założeń i nie zmierzył się z kwestią naprowadzoną powyżej przez Sąd Apelacyjny. Skoro zaś tok rozumowania prezentowany przez pokrzywdzonego miał według niego prowadzić do istnienia niekorzystności rozporządzenia mieniem, kwestia ta winna była być szczegółowo przez Sąd I instancji zbadana i przedstawiona w uzasadnieniu.

Zaskarżenie przez Prokuratora rozstrzygnięcia o uniewinnieniu oskarżonych M. K.i E. B.i spowodowana tym kontrola odwoławcza doprowadziła do ustalenia przez Sąd Apelacyjny, że orzeczenie w tym zakresie jest przedwcześnie, ponieważ nie zostały wykorzystane wszystkie możliwości dowodowe, jakie istniały w sprawie i potencjalnie umożliwiały poczynienie wyczerpujących ustaleń. Wskazać w tym miejscu należy na wyjaśnienia złożone przez oskarżonego M. W.w czasie rozprawy (k. 1585), kiedy to stwierdził on, że podjął decyzję by w systemie (...)wprowadzić dane, co do badań wykonanych przed datą zawarcia umowy z NFZ. Wówczas to oskarżony dodał również, że dlatego polecił, by wykazać te badania w sprawozdawczości placówki. Złożenie takiego oświadczenia przez oskarżonego nie pociągnęło za sobą próby skonkretyzowania jego wypowiedzi, w szczególności, co do okoliczności w jakich polecenie to zostało wydane, osób do których zostało skierowane oraz ewentualnie innych informacji, które w tym czasie oskarżony mógł przekazać adresatom tego polecenia, zwłaszcza co do uzasadnienia takiego rejestrowania

wykonanych usług medycznych. Brak ten jest o tyle istotny, iż dokonanie tychże kolejnych ustaleń mogło doprowadzić do szerszego wyjaśnienia świadomości i ewentualnego zamiaru oskarżonych M. K. i E. B. w zakresie zarzucanego im czynu. Jednocześnie należy zauważyć, że zeznania osób – pracownic przychodni (...), które z racji zajmowanych stanowisk mogły wykonywać czynności w zakresie rejestracji wykonanych badań zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej, są w istotny sposób rozbieżne. Jak wynika z pisma zawartego na karcie 644 akt osobami, które mogły się zajmować tymi czynnościami w tamtym czasie, z racji stanowiska które zajmowały, były R. P., I. K., E. G. oraz oskarżone E. B. i M. K.. Zwraca uwagę fakt, iż świadkowie zeznawali, że nie zajmowali się rejestracją pacjentów i wpisywaniem danych do systemu (...)- E. G.(k. 1650-1651), I. K.(k. 1681), R. P.(k. 1633). Jednocześnie świadkowie wskazywali, że czynności te wykonywała oskarżona E. B., która z kolei wyjaśniała, iż jedynie sporadycznie zdarzało się jej pracować w rejestracji. Jednocześnie, co do kwestii, o której mowa była wyżej, a więc ewentualnego polecenia wpisywania danych do systemu (...), niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy oświadczyła ona, iż nie przypomina sobie, by ktoś mówił, że ma wpisać do systemu inną datę niż rzeczywista. Wszystkie te relacje stoją z kolei w opozycji do wyjaśnień oskarżonego J. T., który to podał, iż dane do systemu były wprowadzane przez panie z rejestracji i wymienił te osoby wskazując na E. B., I. K., E. G. oraz panią P. Jednocześnie w sprawie zabezpieczone zostały dokumenty w postaci ksiąg głównych obu przychodni. Już w tym momencie można stwierdzić, że zarzut odwoławczy Prokuratora, iż nie poddano tychże ksiąg badaniu przez biegłego z zakresu pisma ręcznego, jest co najmniej przedwczesny. Ustalenie takie uzasadnia to, iż ksiąg tych nie okazano w toku postępowania tym osobom, które jak wskazano wyżej, tworzyły krąg pracowników mogących zajmować się czynnościami w zakresie rejestracji badań. Przeprowadzenie, więc czynności okazania tychże ksiąg i uzyskania oświadczeń osób, co do autorstwa zapisów tam się znajdujących mogło doprowadzić do dokonania bardziej szczegółowych ustaleń w zakresie okoliczności wykonywania czynności wpisywania danych do ksiąg, a ewentualnie również do systemu elektronicznego. Odnośnie M. K. wyjaśnienie przywołanej wyżej okoliczności wydania polecenia przez oskarżonego M. W., aby wpisywać do systemu elektronicznego dane niezgodne z rzeczywistymi ma i to znaczenie, że jak wynika z zebranych w sprawie dowodów oskarżona pracowała razem z M. W., a jednocześnie podkreślała, iż nie miała świadomości, że dane z systemu (...)z których korzystała przy sporządzaniu zestawień oraz wystawianiu faktury VAT, są niezgodne z rzeczywistością.

Przedstawione ustalenia dokonane przez Sąd Apelacyjny spowodowały konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż przyczyną takiego rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego było nie wystarczające wyjaśnienie sprawy w zakresie postawionego oskarżonym zarzutu z art. 286 § 1 kk i inne, przedwczesne byłoby w chwili obecnej ustosunkowywanie się przez Sąd Apelacyjny do tych części apelacji zarówno Prokuratora, jak i obrońców, które kwestionowały w różnych kierunkach prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie przypisania oskarżonemu J. T. popełnienia przestępstwa z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 1 kk, a oskarżonemu M. W. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk przy zast. art. 12 kk. Trudno bowiem w chwili obecnej przesądzać o tym, w jaki sposób po przeprowadzeniu postępowania ponownego Sąd I instancji rozstrzygnie co do winy bądź niewinności wszystkich oskarżonych, a w razie przypisania im winy w jaki sposób opisze i zakwalifikuje czyny, które ewentualnie popełnili.

Jedynie w części, co do niektórych zarzutów, już w chwili obecnej można stwierdzić, że nie są one uzasadnione. Dotyczy to zarzutu obrazy art. 167 kpk i 366 § 1 kpk zawartego w apelacji Prokuratora, a wskazującego na nie przeprowadzenie przez Sąd I instancji dowodu z zeznań świadka M. P.. Zarzut ten jest nieuzasadniony, a nie przeprowadzenie go przez Sąd I instancji w świetle całokształtu materiału dowodowego, jaki został zebrany w sprawie, nie jest uchybieniem, a dowód ten z pewnością nie pomógłby w wyjaśnieniu istotnych dla sprawy okoliczności.

Prowadząc postępowanie ponowne Sąd I instancji ograniczy je do bezpośredniego przesłuchania jedynie oskarżonych oraz świadków w osobach E. G., I. K. i R. P.. W sytuacji, gdy oskarżeni zgodzą się składać wyjaśnienia należy zmierzać do szczegółowego wyjaśnienia kwestii polecenia wydanego przez oskarżonego M. W., o czym mowa była we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia. Jego ewentualne wyjaśnienia w tym zakresie winny być następnie skonfrontowane z wyjaśnieniami M. K. i E. B. oraz zeznaniami R. P., I. K. i E. G.. Jednocześnie zeznania tych osób winny być również skonfrontowane z tym oświadczeniem J. T., w którym wskazał on, że dane do systemu (...)były wprowadzane przez

panie z rejestracji, których nazwiska podał w czasie przesłuchania. Równocześnie odbierając zeznania od świadków oraz ewentualnie od oskarżonej E. B. należy okazać tym osobom księgi główne obu przychodni za okres objęty zarzutami i odebrać oświadczenia, co do rozpoznania zapisów tam się znajdujących i ewentualnego potwierdzenia, jakie zapisy dokonane zostały przez poszczególne osoby. Tak zebrane i uzupełnione informacje winny być następnie poddane szczegółowej analizie przez pryzmat świadomości istniejącej u oskarżonych M. K. i E. B., co do faktu, iż dane w systemie (...) w okresie objętym zarzutem nie odpowiadały rzeczywistemu stanowi rzeczy oraz powodu, dla którego zapisy w systemie tym w taki sposób były dokonywane. Pozwoli to na prawidłowe rozstrzygnięcie w zakresie sprawstwa tych osób odnośnie zarzucanych im czynów. Pozostałe postępowanie dowodowe przed sądem ponownie rozpoznającym sprawę można będzie w oparciu o art. 442 § 2 kpk ograniczyć do odczytania innych dowodów, poza tymi, które wcześniej wskazano, jako niezbędne do bezpośredniego przeprowadzenia. Odnośnie ustaleń, co do winy lub niewinności oskarżonych J. T. i M. W., w zakresie zarzucanego im czynu z art. 286 § 1 kk i inne, bądź innego czynu, który może im zostać przypisany, sąd w toku ponownego rozpoznania sprawy powinien przeprowadzić szczegółowy wywód, o którym mowa była wyżej, a to w zakresie istnienia znamienia niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w świetle zapisów umowy łączącej (...) z NFZ, przy uwzględnieniu faktu, nie podlegającego kwestionowaniu, iż badania wykonywane były niezgodnie z treścią tejże umowy. Poddanie tej okoliczności szczegółowej analizie, czego wyrazem winno być należyte uzasadnienie tego procesu myślowego w ewentualnych pisemnych motywach nowego wyroku, musi być jasne i logiczne, a nadto przekonujące w taki sposób, iż rozważać musi również te okoliczności, których Sąd I instancji nie uwzględnił przy dokonywaniu wyводу w zakresie realizacji znamion zarzucanego oskarżonym czynu.

Takie przyczyny uchylenia wyroku z oczywistych względów wykluczają również możliwość oceny apelacji Prokuratora w części, w której stawia on zarzuty dotyczące orzeczeń o karze. Wypowiadanie się bowiem, co do nich byłoby przedwczesne w sytuacji, kiedy otwarto sądowni, ponownie rozpoznającemu sprawę, pełną możliwość w zakresie przypisania oskarżonym popełnienia czynów bądź to w takiej formie jak w akcie oskarżenia, bądź w formie zmienionej, ale również nie da się wykluczyć decyzji o uniewinnieniu oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów.